

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512207734
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512207734.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. S., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., dieťa rodičov G.. T. Q., bytom X. S., M. XXX/X, zastúpenej P. G. L., advokátkou, so sídlom X. S., T. X a F.. U. S., bytom S., U. XX, o zverenie maloletej do striedavej starostlivosti rodičov a o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. februára 2014, č.k. 4P/181/2012-407 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. februára 2014, č.k. 4P/181/2012-411, takto

rozhodol:

Čiastočný rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd čiastočným rozsudkom v spojení s opravným uznesením zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. O. zo sumy 30 % sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na sumu 100 Eur mesačne s účinnosťou od 30.11.2012. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 30.11.2012 do 28.02.2014 vyčíslil vo výške 1.050 Eur s tým, že otec je povinný zaplatiť nedoplatok v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur, spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zmenil tak rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 7P/11/2010-77 zo dňa 27.09.2010 v časti výšky výživného na mal. O.. Zrušil predbežné opatrenia nariadené uznesením zo dňa 31.05.2013, č.k. 4P/181/2012-182 a zároveň nariadil predbežné opatrenie, podľa ktorého otec má právo stretávať sa s mal. O. vždy prvý štvrtok v mesiaci v čase od 14:30 hod. do 16:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v A. v kancelárii a za účasti F.. T. C.. Matke uložil povinnosť v stanovený čas dieťa pripraviť a odovzdať ho pred kanceláriou F.. T. C. a v stanovený čas si dieťa na rovnakom mieste vydvihnúť. Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania nemá. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom, podaným dňa 30.11.2012, žiadala matka maloletej, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 120 Eur mesačne. Uviedla, že sa zmenili pomery nielen na strane maloletej O., ktorá sa od 01.09.2012 stala žiačkou X. ročníka základnej školy, ale aj na strane otca, ktorý sa po návrate z výkonu trestu odňatia slobody zamestnal a má pravidelný príjem nielen zo zamestnania, ale aj z rôznych iných aktivít. Otec žiadal, aby súd návrh na zvýšenie výživného zamietol z dôvodu extrémneho nepomeru medzi jeho právami a povinnosťami, keď od septembra 2008 mu matka bráni v styku s dcérou a odmieta jeho snahy prispievať nad rámec stanoveného výživného, či už kupovaním odevov, školských potrieb alebo príspevím napr. na školu v prírode. Uviedol, že od septembra 2008 do júna 2010 poberala matka maloletej mesačne sumu 150 Eur, ktorú jej vyplácal jeho otec titulom výživného. Poukázal na to, že dňa 10.02.2014 uzavrel v prospech mal. O. Zmluvu o stavebnom

sporení. Bol ochotný prispievať na výživu maloletej sumou 100 Eur mesačne s tým, že bude navyše mal. O. ukladať prostriedky na stavebné sporenie. Matka uviedla, že ani jeden z uvedených rodinných príslušníkov svojimi príspevkami neplnil vyživovaciu povinnosť k mal. O. v mene otca. So sumou výživného 100 Eur súhlasila. Kolízny opatrovník považoval sumu 100 Eur za zodpovedajúcu veku a potrebám maloletej. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, oboznámil pripojený spis tamojšieho súdu, sp. zn. 7P/11/2010, správy o príjmoch rodičov, správu Daňového úradu S. a zistil, že rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 7P/11/2010-77 zo dňa 27.09.2010 bola mal. O. zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z veku a potrieb dieťaťa, ako aj z príjmových možností oboch rodičov. Matka bola zamestnaná s priemerným mesačným čistým zárobkom vo výške 745 Eur a mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére W.. Otec maloletej bol v tom čase pracovne zaradený vo výkone trestu odňatia slobody. Zo zhodného tvrdenia rodičov súd zistil, že otec od júna 2012 prispieva na maloletú sumou 30 Eur mesačne. Maloletá O. je žiačkou X. ročníka Základnej školy v X. S., je zdravá, podľa vyjadrenia matky má s dieťaťom len bežné výdavky. Matka maloletej je zamestnaná naďalej v spoločnosti B. X., X. S., prevádzka F.. Za rok 2012 a 2013 bol jej priemerný mesačný čistý zárobok vo výške 1.265,98 Eur. Otec maloletej O. poberal v akademickom roku 2012/2013 počas 2. roka dennej formy štúdia doktorandského študijného programu na C. štipendium v mesačnej výške 495 Eur, od 01.01.2013 vo výške 580 Eur a od 01.01.2014 vo výške 596 Eur. Okrem toho pracuje na dohodu o pracovnej činnosti uzavretou s J. S., z ktorej mal za obdobie od 11/2012 do 11/2013 príjem vo výške 1.815 Eur. Podľa vlastného vyjadrenia mal ako externý redaktor odborného časopisu priemerný mesačný príjem v roku 2012 vo výške 250 Eur a v roku 2013 vo výške 300 Eur. Výdavky spojené s bývaním, zdravotným stavom, plnením jeho záväzkov z úverov, zo zdravotného poistenia a ďalšie otec prezentoval v celkovej výške 592 Eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že zvýšenie vyživovacej povinnosti je dôvodné vzhľadom na obdobie, ktoré uplynulo od ostatnej úpravy výživného a s tým spojený prirodzený nárast výdavkov na strane mal. O., ktorá nastúpila povinnú školskú dochádzku. Zvýšili sa výdavky na stravu, ošatenie, pribudli výdavky na školské pomôcky a záujmovú činnosť. U oboch rodičov došlo od ostatnej úpravy výživného k výraznej zmene v príjmovej oblasti. Vzhľadom na zvýšenie príjmu otca bolo potrebné zmeniť pôvodné rozhodnutie, ktorým bolo stanovené výživné len v minimálnom rozsahu a zvýšiť výživné tak, aby zodpovedalo veku a potrebám dieťaťa a príjmovým možnostiam rodičov. Suma 100 Eur mesačne, na ktorej sa rodičia zhodli, zodpovedá kritériám uvedeným v § 62 Zákona o rodine. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú s účinnosťou od 30.11.2012, t. j. od podania návrhu. Za toto obdobie, do 28.02.2014, zaplatil otec na výživnom sumu 450 Eur (15 mesiacov po 30 Eur), pričom zaplatiť mal sumu 1.500 Eur. Takto vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za 15 mesiacov spolu vo výške 1.050 Eur. Súd povolil otcovi nedoplatok splácať v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur, spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok podľa § 160 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ otec maloletej poukazoval na platby výživného, ktoré za neho mali uhrádzať rodinní príslušníci, a ktoré navrhoval v tomto konaní zohľadniť, je potrebné uviesť, že otec maloletej žiadnym spôsobom nepreukázal, že príspevky vo výške 150 Eur mesačne boli vyplácané aj v období od 30.11.2012 (od podania návrhu) v jeho mene, resp. za neho titulom výživného. Súd ďalej rozhodol o zrušení predbežného opatrenia nariadeného uznesením, č.k. 4P/181/2012-182 zo dňa 31.05.2013 a súčasne rozhodol o nariadení nového predbežného opatrenia, tak ako to uviedol vo výroku tohto rozhodnutia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, a to proti výroku, ktorým bolo zvýšené výživné na mal. O. s účinnosťou od 30.11.2012 a proti výroku o nedoplatku na zročnom výživnom. Dôvodil, že rozhodnutie okresného súdu vykazuje znaky arbitrárnosti, nakoľko v merite veci o striedavej osobnej starostlivosti okresný súd vôbec nekonal. Mal za to, že týmto postupom súd zásadným spôsobom porušil práva dieťaťa a ústavný princíp ochrany rodičovstva. Bol toho názoru, že postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom, keďže ho neoboznámil s podaniami matky maloletej zo dňa 17.02.2014, pričom súd ich vzal do úvahy bez toho, aby mal možnosť sa k nim vyjadriť. Ďalej uviedol, že v konaní bolo porušené jeho ústavné právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, a to pripustením šikanovania zo strany matky maloletej, čím došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody, možnosti rozhodovať sa a k ponížovaniu. Mal za to, že okresný súd nesprávne posúdil vec, a preto nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Namietal zročnosť zvýšeného výživného od 30.11.2012 z dôvodu, že súd nevezal do úvahy, že výška výživného bola stanovená na základe vzájomnej dohody. Poukázal na to, že

súd pri rozhodovaní postupoval diskriminačne, keď nevzal do úvahy argumenty otca, a to hrubý nepomer medzi rodičovskými právami a povinnosťami, odmietanie snahy otca prispievať na starostlivosť o dcéru matkou. Ďalej nevzal do úvahy dary zo strany otca, ani investície do spoločnej domácnosti, neskúmal pomery na strane matky z hľadiska výdavkov, taktiež neskúmal pomery na strane maloletej, ako aj to, že platil výživné vo výške 150 Eur od 9/2008 a najmenej do 6/2011. Bol toho názoru, že nedoplatok na zročnom výživnom, vyrubený od 30.11.2012, je nespravodlivým rozhodnutím a v kontexte toho, že o podaní matky zo dňa 30.11.2012 rozhodol až 18.02.2014, čím spôsobil zbytočné prieťahy, riadne nezdôvodnil určenie zročnosti zvýšeného výživného, nevzal do úvahy, že matka dlhodobo koná v rozpore s dobrými mravmi a skutočnosť, že matka mu nikdy neoznámila, že je dôvodné zvýšiť sumu výživného. Súdu prvého stupňa vytýkal, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zastával názor, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Taktiež namietal nariadené predbežné opatrenie. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu, a aby sám vyniesol čiastočný rozsudok, a to tak, že schváli dohodu rodičov, podľa ktorej je otec povinný prispievať na výživu mal. O. zvýšeným výživným 100 Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2014 a nedoplatok na výživnom neurčí.

K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, s odvolaním otca nesúhlasila. Žiadala, aby rozhodnutie odvolacieho súdu rešpektovalo záujem mal. O. a jej práva. Mala za to, že otcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko sa zúčastnil pojednávania dňa 18.02.2014 a mal poskytnutý dostatočný časový priestor na vyjadrenie. V konaní bol poučený o možnosti riešiť jeho podozrenie zo šikanovania prostredníctvom konania o ochranu osobnosti. Poukázala na to, že mal. O. sa chcela zúčastniť pojednávania a povedať svoj názor na pojednávaní pred sudcom, no napriek tomu nebola vypočutá, pričom sám otec to odmietol. Mala za to, že je to sám otec, kto šikanuje maloletú a jej matku. K tzv. arbitrárnosti rozhodnutia uviedla, že od podania návrhu otca zo dňa 24.07.2012 súd takmer výlučne konal iba o návrhu otca na striedavú starostlivosť a predbežné opatrenie. Skutočnosť, že súd otcovi nevyhovel a nezveril dieťa do striedavej starostlivosti, neznamená, že o nej nekonal. Bola toho názoru, že sám otec spôsobuje citové odcudzenie maloletej k nemu. Uviedla, že výšku výživného 100 Eur mesačne akceptovala z dôvodu, aby bolo konanie v tejto časti konečne skončené, pričom rozsah styku dieťaťa s niektorým z rodičov nemá žiaden vplyv na vyživovaciu povinnosť rodiča voči dieťaťu. Nakoľko rodič, ktorému je dieťa zverené do výchovy, zabezpečuje plnú starostlivosť o dieťa, nie je potrebné, aby otec nakupoval školské pomôcky, oblečenie, obuv. Poukázala na skutočnosť, že otcovi nič nebráni v tom, aby platil dobrovoľne vyššiu sumu výživného. Mala za to, že k situácii pred 30.11.2012 nie je potrebné sa vyjadrovať, keďže navrhla zvýšiť výživné s účinnosťou od 30.11.2012.

Čo sa týka odvolania proti výroku čiastočného rozsudku, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že o predbežnom opatrení rozhodol Krajský súd v Trenčíne samostatným uznesením, č.k. 19CoP/39/2014-497 zo dňa 12.05.2014.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v medziach podaného odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a dospel k záveru, že čiastočný rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti vo výroku o určení výživného do jeho účinnosti a vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom potvrdiť podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom maloletej vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného dôvodu si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine). Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane detí, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ďalších vyživovacích povinností.

Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre jeho zmenu. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi tak, ako boli zistené vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Či príslušná zmena dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia, je na posúdení súdu.

Dňa 25.07.2012 bol súdu prvého stupňa doručený návrh otca maloletej na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti o mal. O., ktorým žiadal zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti. Dňa 30.11.2012 bol súdu prvého stupňa doručený návrh matky maloletej na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného zo strany otca na mal. O. na sumu 120 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012. Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 25.09.2013, č.k. 3P/181/2012-29 bolo konanie o návrhu matky o zvýšenie výživného na mal. O. vedené pod sp. zn. 3P/181/2012 spojené s konaním o striedavú starostlivosť k mal. O. vedeným pod sp. zn. 4P/181/2012.

Z obsahu spisu vyplýva, že posledná úprava výživného zo strany otca na mal. O. bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27.09.2010, č.k. 7P/11/2010-77, ktorým súd zveril mal. O. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu mal. O. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitého zákona, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. V tom čase mala maloletá 4 roky, matka bola zamestnaná s priemerným mesačným príjmom 754 Eur a mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére W.. Otec bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody. Zo zhodného tvrdenia rodičov bolo zistené, že otec od júna 2012 prispieva na výživu maloletej sumou 30 Eur mesačne.

V súčasnosti mal. O. navštevuje X.. ročník Základnej školy v X. S. a podľa vyjadrenie matky je zdravá, pričom matka má s maloletou len bežné výdavky. Matka je momentálne zamestnaná v spoločnosti B. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1.265,98 Eur. Otec poberal v akademickom roku 2012/2013 počas 2. roka dennej formy štúdia doktorandského študijného programu na C. štipendium v mesačnej výške 495 Eur, za obdobie 1/2012 až 12/2012 mu bolo vyplatené štipendium v celkovej výške 5.940 Eur (priemerne mesačne vo výške 495 Eur), od 01.01.2013 vo výške 580 Eur a od 01.01.2014 vo výške 596 Eur. Za obdobie od 11/2012 do 11/2013 mal príjem vo výške 1.817,70 Eur na základe dohody o pracovnej činnosti uzavretej s J. v S.. Podľa vyjadrenia otca ako externý redaktor odborného časopisu mal priemerný mesačný príjem v roku 2012 vo výške 250 Eur a v roku 2013 vo výške 300 Eur. Výdavky otca, prezentované na pojednávaní, sú vo výške cca 592 Eur mesačne. Otec ďalej uviedol, že je ochotný prispievať na výživu maloletej sumou 100 Eur mesačne s tým, že bude prispievať aj na stavebné sporenie mal. O.. Matka s navrhnutou sumou výživného súhlasila.

Zmena pomerov spočíva predovšetkým v tom, že mal. O. je od 01.09.2012 žiačkou Základnej školy v X. S., čím jej potreby z dôvodu povinnej školskej dochádzky prirodzene vzrástli a jednak v tom, že otec maloletej už nie je vo výkone trestu odňatia slobody a v súčasnosti má pravidelný mesačný príjem, ako je vyššie uvedené. Od poslednej úpravy uplynuli už viac ako tri roky.

Odvolací súd je toho názoru, že výživné vo výške 100 Eur mesačne zodpovedá schopnostiam, možnostiam, či zárobkovým pomerom otca a zvýšené výživné považuje vzhľadom na zistený skutkový stav za primerané aj s ohľadom na potreby a vek maloletej. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti vôľu otca prejavenu na pojednávaní dňa 18.02.2014, a to, že bol ochotný akceptovať sumu 100 Eur mesačne a dokonca prejavil aj ochotu prispievať na stavebné sporenie mal. O.. Odvolací súd taktiež zdôrazňuje, že rozsah styku s dieťaťom nemá vplyv na plnenie vyživovacej povinnosti rodiča a na samotnú výšku výživného.

Čo sa týka námietky otca, týkajúcej sa zročnosti výživného od 30.11.2012, t. j. odo dňa podania návrhu na zvýšenie výživného, odvolací súd poukazuje na § 77 ods. 1 druhá a tretia veta Zákona o rodine, v zmysle ktorého výživné možno však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že výživné pre plnoleté osoby možno priznať iba od začatia súdneho konania, ale v prípade výživného pre maloleté deti výživné možno požadovať a priznať aj za minulý čas, najdlhšie však tri roky spätne od začatia súdneho konania. V zmysle uvedeného odvolací súd považuje za správny postup súdu prvého stupňa, ktorým určil účinnosť zvýšeného výživného od 30.11.2012, t. j. od doručenia návrhu, s prihliadnutím k zmene pomerov, ktorá v tom čase nastala na strane maloletej, ako aj na strane otca. Správny je aj postup súdu prvého stupňa, ktorým určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 30.11.2012 do 28.02.2014, ktorý aj v správnej výške vyčíslil.

Pokiaľ otec poukazuje na platenie výživného vo výške 150 Eur mesačne od 9/2008 do 06/2011 (pred účinnosťou zvýšenia výživného), odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa uvádza, že otec maloletej žiadnym spôsobom nepreukázal, že táto suma bola vyplácaná aj po 30.11.2012 titulom výživného.

Pokiaľ ide o tvrdenie otca, že súd vo veci striedavej starostlivosti vôbec nekonal, odvolací súd považuje túto námietku vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu za irelevantnú. Skutočnosť, že súd rozhodol len o časti prejednávanej veci v zmysle § 152 ods. 2 O.s.p. tzv. čiastočným rozsudkom a nerozhodol zároveň aj o návrhu otca vo veci striedavej starostlivosti, nemá vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu proti napadnutému čiastočnému rozsudku, ktorý je predmetom prieskumu odvolacím súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Takýmto procesným právom účastníka je napr. byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, navrhovať dôkazy, vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali a pod. K námietke otca, spočívajúcej v tom, že súd ho neoboznámil s podaniami matky zo dňa 17.02.2014, treba uviesť, že súd nie je povinný každú písomnosť, založenú účastníkom konania, doručovať protistrane. Takúto povinnosť mu Občiansky súdny poriadok ukladá len v prípade takých podaní, ktoré majú z hľadiska ich obsahu podstatný význam pre výsledok konania, pričom odvolací súd má za to, že tieto podania matky nemali podstatný význam vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu súdu.

Odvolací súd s prihliadnutím na obsah spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav nezistil v postupe súdu prvého stupňa pochybenie, v dôsledku ktorého by na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V danom prípade súd prvého stupňa v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním zistil riadne skutkový stav, na vec aplikoval správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

V zmysle uvedeného tak námietky, uvádzané v odvolaní, nie sú spôsobilé ovplyvniť právny názor odvolacieho súdu a správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd na záver dodáva, že judikatúra Ústavného súdu SR aj ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument. Dostatočným odôvodnením rozhodnutia je také, ktoré dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, ktoré sú pre rozhodnutie kľúčové.

Z týchto dôvodov odvolací súd čiastočný rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.